

Meggyőződés és céltudatosság

„Mindennap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik,
de mindig születik valami új, amiért érdemes élni és küzdeni.”

(Hérakleitosz)

Az elmúlt napokban sokat gondolkodtam arról, hogyan tudok illő módon eleget tenni annak a megtisztelő felkérésnek, hogy rövid köszöntőt írjak a Semmelweis Egyetem Egészségügyi Közszolgálati Kara nevében *Tomcsányi Teodóra* professzor asszony hetvenedik születésnapja alkalmából. Hiszen ilyen terjedelemben szinte lehetetlen e küzdelmekben, eredményekben és sikerekben egyaránt kiemelkedően gazdag életűtnak akár csak a legfontosabb állomásait is felsorolni, a Veszprémi Hittudományi Főiskolától a Semmelweis Egyetemig, a Neveléstudományi Tanszék vezetésétől a Mentálhigiéné Intézet megalapításáig, az első magyarországi pszichodrámaképzés megszervezésétől a közösségi erőforrások kutatását célzó szociológiai doktori program akkreditáltatásáig. Már akkor is terjedelmi gondokkal küszködtem, amikor karunk nevében ajánlást kellett írnom az iskolateremtő munkásságot elismerő Szent-Györgyi Albert-díjra való felterjesztéshez, ezt professzor asszony karunk első állami kitüntettjeként vehette át 2012-ben. Az alkotás iránti elkötelezettség, az elért eredményekkel soha meg nem elégedő, fáradhatatlan tenni akarás azóta sem szűnt meg benne, hogy tovább építse ezt a nemzetünk túlélése szempontjából kulcsfontosságú tudományterületet, a mentálhigiéné elméletét és gyakorlatát, a mentálhigiéné szemléletmódot Magyarországon.

A Krisztus előtti VI–V. század fordulóján élt preszókratikus görög filozófus, Hérakleitosz fent idézett gondolatai jutottak eszembe: „mindig születik valami új, amiért érdemes élni és küzdeni”. De ez az új nem magától keletkezik. Talán nem is a sikerek és az elért eredmények a legfontosabbak Tomcsányi Teodóra professzor asszony életének és munkásságának

méltatásában, hanem az a mély hit, szilárd meggyőződés és megingathatatlan céltudatosság, szeretet és kitartás, amely átsegítette minden akadályon és a Teremtő igaz társává avatta az új és jó alkotásában.

Első találkozásom a Mentálhigiéné Intézetrel közel egy évtizedre nyúlik vissza. Emlékszem, amikor az Egészségügyi Menedzserképző Központ fiatal munkatársaként hallottam először a másik, szintén a rektor alá tartozó központi szervezeti egységről, ahol ugyanazzal az elkötelezettséggel és lehetetlent nem ismerő elszánttsággal fáradozik egy lelkes kis csapat ugyanazon, mint mi: hogy a semmiből hozzon létre valamit, ami fontos az egészségügy és az egész magyar társadalom számára. Rögtön adódott a gondolat, hogy érdemes összefognunk, megbeszélünk és együtt képviselnünk azokat a javaslatokat, amelyek egy nagy hagyományokkal rendelkező régi szervezetben is kiejtik az utat a formabontó, új megoldások előtt. Jó volt tudni, érezni, hogy nem vagyunk egyedül.

Akkor még nem sejtettem, hogy néhány éven belül egymástól függetlenül elindított kezdeményezéseink egy új kar keretében érnek össze. Ettől kezdve adódott számomra lehetőség, hogy Dórát és a Mentálhigiéné Intézet munkatársait a mindennapok közvetlenségében is megismerhessem. Személyesen is megtapasztalhattam, milyen vele dolgozni, együtt küzdeni közös célokért, milyen tizedszerre is felállni és újratekdeni, hogyan kell diszkréten, de annál elszántabban addig kopogtatni, amíg végül ott is ajtót nyitnak, ahol az új utakat keresők nem szívesen látott vendégek. Láttam, hogy amit alkotott, az nagy ívű és jelentős, akiket maga köré gyűjtött, remek emberek, amit írt, az nem könyvszagú, hanem étellel, bölcsességgel és

Beköszöntő

szeretettel teli. Látom, hogyan érik be mindaz, amit elvetett, és hogyan hoz százszoros, ezerszeres termést.

Köszönöm, Dóra, hogy vagy, és hogy megismerhettelek! Köszönjük, hogy vagy, és hogy együtt munkálkodhatunk veled intézeteink és karunk küldetésének megvalósításában! A Semmelweis Egyetem Egészségügyi Közszolgálati Karának munkatársai nevében az ároni áldás

bibliai szavaival kívánok még sok hosszú és közös sikerekben gazdag esztendő: „Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr, és legyen hozzád jóságos! Fordítsa feléd arcát az Úr, és szerezzen neked üdvösséget!” (Szám 6,24–26)

Gaál Péter dékán
Semmelweis Egyetem
Egészségügyi Közszolgálati Kar

